

PROTISMĚR

sepsal Jakut Tawaši

Aha, dobře, řekla Kazaga. "Ale proč si se mnou nechceš promluvit?"

Zaki odložil svůj džbán medoviny a chvíli na svou ženu jen koukal. Nakonec zdráhavě odpověděl: "Bude to tím, že každý můj rozhovor plyne v abecedním pořádku, miláčku. Myslím, že jediný způsob, jak to zastavit, je nemluvit vůbec."

Co když to jsou jen tvé představy? odvětila trpělivě Kazaga. "Nebylo by to poprvé, cos měl šílené a paranoidní halucinace. Vzpomeň si třeba, jak sis myslel, že se za každým stromem skrývá královský bojový mág z Černého močálu se svým oplzlým záměrem udělat zrovna z tebe - tlustého, plešatějícího krejčího ve středních letech - svého osobního sexuálního otroka? Ne, nemusíš se stydět, každý občas díky Sheogorathovi trochu zešílí. Ale kdyby sis zašel k léčiteli..."

Do pytle, Kazago! zavrčel Zaki, vyběhl ven a prásknul za sebou dveřmi. Málem se přitom srazil se svou sousedkou Sijasat.

Ech, omlouvám se, řekla Zakiho zádům. Zacpal si uši rukama a rozběhl se dolů ulicí až ke svému krejčovství za rohem. Jeho první zákazník již čekal přede dveřmi a od ucha k uchu se usmíval. Zaki se snažil uklidnit, vytáhl klíče a oplatil návštěvníkovi úsměv.

Fajn den, co? řekl mladý muž.

Grandiózní! zařval Zaki a vrazil mu pěstí, která mladého muže odmrštila a donutila k útěku.

I když si to nechtěl připustit, musel uznat, že měla Kazaga pravdu. Tohle by už opravdu chtělo další léčitelovu bylinnou směs. Tarsuův chrám zdraví, duše a těla byl naštěstí jen několik ulic na sever a zdobil ho působivý obelisk. Hlavní bylinářka Halka jej potkala dříve, než vstoupil do sálu.

Hvězdy vám budiž nakloněny. Jak se dnes máte, Sa'Zaki Safe?

Ihned bych potřeboval domluvit schůzku s Tarsuem, řekl Zaki co nejkliďnějším hlasem.

Jen chvíličku, podívám se, jak je na tom s časem. řekla Halka a začala listovat mezi svitky. "Je to akutní?"

Kritické, řekl Zaki a plácl se do čela. Proč prostě nemohl říct ano, rozhodně nebo jistě?

Lpíte-li tedy na tom, podívám se, řekla Halka a zamračila se. "Nejdříve by to šlo asi až příští středu. Stačilo by to?"

Mara mě ochraňuj! zakřičel Zaki. "Tou dobou už ze mě bude šílenec. Nenašlo by se něco dřív?"

Její odpověď ale již dopředu věděl. Nebyla žádná jiná možnost. Svým způsobem si ji vlastně vynutil. Proč jen v té konverzaci nepokračoval zase až do "A."

Ne, řekla Halka. "Omlouvám se. Mám vám tedy naplánovat schůzku..?"

Zaki se skřípáním zubů odešel. Bloumal ulicemi s hlavou sklopenou, aby se vyhnul všem rozhovorům, ale nakonec ji přece jen zvedl a zjistil, že mezitím došel až do přístavu. Od vody vál příjemný vánek a několikrát se tedy zhluboka nadechnul a na chvíli se tak opět cítil skoro normálně. Když ho opustil vztek, mohl se znovu zamyslet. Co když ty abecední rozhovory nejsou žádnou halucinací? Co když to, co cítil, nebyla paranoia, ale zostřené vnímání jeho okolí? Věděl, že teď čelí klasickému dilematu: jsem šílený já, nebo se tu opravdu děje něco divného?

Na protější straně ulice byl obchod nazvaný "Para-Dok S" a výlohu měl plnou bylinek, krystalů a výparů lapených ve skleněných koulích. Na ceduli uvnitř stálo "Mystické poradenství od úsvitu do poledne." Možná by to za to vyzkoušení stálo, ale Zaki stále váhal. Jediní lidé, kteří v přístavu hledali léčitele, byli hloupí dobrodruhové, kteří o ničem lepším nevěděli.

Místností se přeléval vydatný, růžovo-zlatý dým z kadidla, který střídavě zahaloval a odhaloval nepořádek uvnitř. Džijdzické masky smrti zlověstně shlížely ze zdí, ze stropu visely kadidelnice na řetězech a podlaha byla bludištěm knižních regálů. U opotřebovaného zadního stolku stál malý mužík s ozdobnou pokrývkou hlavy. Momentálně zrovna počítal nákup mladé dámy.

Ovšem, řekl muž. "Celková suma činí padesát sedm zlatých mincí. Ten prostředek na posílení šupin máte ode mě zdarma. Jen připomínám, že tu svíčku je třeba zapálit až po vyvolání Gorofloxe Nečistého a že kořenu mandragory se nejlépe daří v polostínu."

Zákaznice věnovala Zakimu letmý, stydlivý úsměv a opustila obchod.

Prosím, pomoz mi, řekl Zaki. "Každý rozhovor, který slyším nebo jehož se účastním, se zdá být uspořádaný abecedně. Nevím, jestli už šílím, nebo zdali je to práce nějakých prapodivných mocností. Budu k tobě upřímný - sice těmhle obchodům obvykle moc nevěřím, ale vypadá to, že jsi má poslední záchrana. Je možné udělat něco, aby to šílenství skončilo?"

Quasi-problém, abych tak řekl. Ve skutečnosti je to docela běžný jev, řekl muž a poklepal Zakiho po rameni. "Ale musím se zeptat - když se dostaneš na konec abecedy, pokračuje pak další konverzace reverzivně pozpátku, nebo vše začne znovu od začátku abecedy?"

Reverzivně pozpátku, řekl Zaki a pak se opravil. "Sakra, už zase! Chci říct, že začne znovu od začátku. Je to utrpení. Mohl bys povolat duchy a říct mi, že jsem zešílel?"

Sauriki, řekl muž s uklidňujícím úsměvem. "Není potřeba. Duševně jsi naprosto zdravý."

Tak to díky, řekl Zaki a zamračil se. "Mimochodem, moje jméno je Zaki, ne Sauriki."

Už jsem ho ale málem trefil, co? řekl muž a poplácal Zakiho po zádech. "Mé jméno je Oktoplasmus. Prosím, následuj mě. Myslím, že mám přesně něco pro tebe."

Oktoplasmus odhalil úzkou chodbu za pokladnou a vzal Zakiho dolů. Protáhli se kolem zaprášených skříní vyplněných podivnými bytostmi v lahvích, vyhnuli se haldě neolitických kamenů, míjeli hromady tlejících, rozpadajících se knih, až nakonec vešli do zatuchlého srdce obchodu. Tam zvedl Oktoplasmus malý, závěsný, válcovitý buben a spolu s nedalekou knížkou to obojí předal Zakimu.

Vampýrismus, posednutí Daedrami a protisměrná terapie,' četl Zaki a mhouřil očima, aby na knihu v přítmí vůbec viděl. "Při zapomnění, co s tím mám já co dělat? Nejsem žádný upír, koukněte, jak jsem opálený. A co, že je ta protisměrná terapie a kolik mě to bude stát?"

Wilhelm Protisměr byl první cyrodiilský učenec, který tuto zpětnou techniku použil, řekl Octoplasmus vážným hlasem. "Je to umění, jak zvrátit chod věcí, a tak získat přístup do světa duchů, kde je možné odstranit kletby, vampýrismus a kde se dá spustit i apotropické léčení. Znáš ten příběh o muži, který když se dozvěděl, že vraždomilky žijí v horké vodě, tak navrhl 'Dobře, uvaříme je tedy ve studené'?"

Xenofus, odpověděl Zaki instinktivně. Jeho bratr totiž před jednatřiceti lety navštěvoval volitelný a dosti esoterický pokročilý kurs cyrodiilské filosofie na Císařské univerzitě a on si najednou přál, aby tomu tak nebylo. "A k čemu je ta válcovitá věc?"

Oktoplasmus zapálil svíčku a přidržel předmět u něj, aby si jej Zaki mohl lépe prohlédnout. Celý válec zdobily po obvodu úzké škvíry, a když se do nich Zaki podíval, uviděl sled starých, černo-bílých kreseb nahého muže, který přeskakoval přes krabice, obrázek za obrázkem.

Yduorp nás povedou. Takhle jej roztočíš, řekl Oktoplasmus a pomalu zařízením otáčel ve směru hodinových ručiček, takže mužík přeskakoval přes krabice znovu a znovu. "Říká se tomu zoetrop. Elegantní, že? Teď si to vezmi, začni jím čítit v protisměru a během toho přečti tohle zaklínadlo, které jsem ti poznačil v knize."

Zaki si vzal zoetrop a začal jím u svíčky točit proti směru hodinových ručiček, takže to vypadalo, že malý mužík skáče přes krabice pozpátku. Udržování stabilní rychlosti sice vyžadovalo jak dobrou koordinaci, tak soustředění, ale mužikovy nešikovné a trhavé přeskoky byly postupně čím dál plynulejší, až nakonec Zaki střídání jednotlivých obrázků ani nerozeznal. Celé to připomínalo malého lidského křečka na nekonečném zpětném šlapacím kole. A zatímco Zaki zoetrop jednou rukou roztáčel, do druhé si vzal knihu a začal číst podtrženou pasáž.

Zoetrope, Zoetrope, toč se zpátky jen / Život můj pak z brázdy dlouhé vytáhni už ven / Volám k sobě Boethiu, Kynaret i Drisis / Převraťte mou momentální a mentální krizi / Můj starý život sice byl jen bezcílý a sporý / Já však dál už nehodlám být tak duševně chorý / Ať se vzory obrátí přes tento protisměr / Zoetrope, Zoetrope, toč se zpátky jen.

Při sesílání kouzla si Zaki všiml, že se mu panáček v zoetropu začíná podobat čím dál víc a víc. Knír zmizel a vlasy pomalu ustupovaly. Mužikův obvod pasu se rozšířil a jeho hýždě tvarem a strukturou začaly připomínat napůl nafouknuté balóny. Objevily se šupiny podobné jeho vlastnímu argoniánskému vzoru. Mužik se zaklonil a začal o krabice zakopávat, zrychlil se mu dech a začal se potit. Když pak Zaki dočítal zaklínadlo, jeho dvojče se už drželo za hrudník a kutálelo se přes krabice pozadu v nekonečném volném pádu.

Oktoplasmus si od Zakiho vzal zoetrop a knížku. Zdálo se, že se nic nezměnilo. Nezahřměl jediný hrom. Ani okřídlení hadi nevyletli Zakimu z hlavy. Nedošlo k žádným ohnivým explozím. Ale Zaki cítil, že k nějaké změně přece jen došlo. K dobré změně. Do normálu.

Když pak u pokladny vytáhl svůj měšec zlata, zavrtěl Oktoplasmus hlavou: "Následky dlouhodobé být mohou jaké, jistí být nemůžeme přirozeně si léčbě zásadní takto při. Zadarmo je to."

Poprvé za poslední dny Zaki pocítil skutečnou úlevu. Vycouval z krámků a vrátil se zpátky do svého obchodu.

Skryrim.4fan.cz